

Det norske språk- og litteraturselskap 1958.

Anonym: *Mesteren fra Møre.*

Utgave ved Kristen Valkner.

Teksten er lastet ned fra bokselskap.no

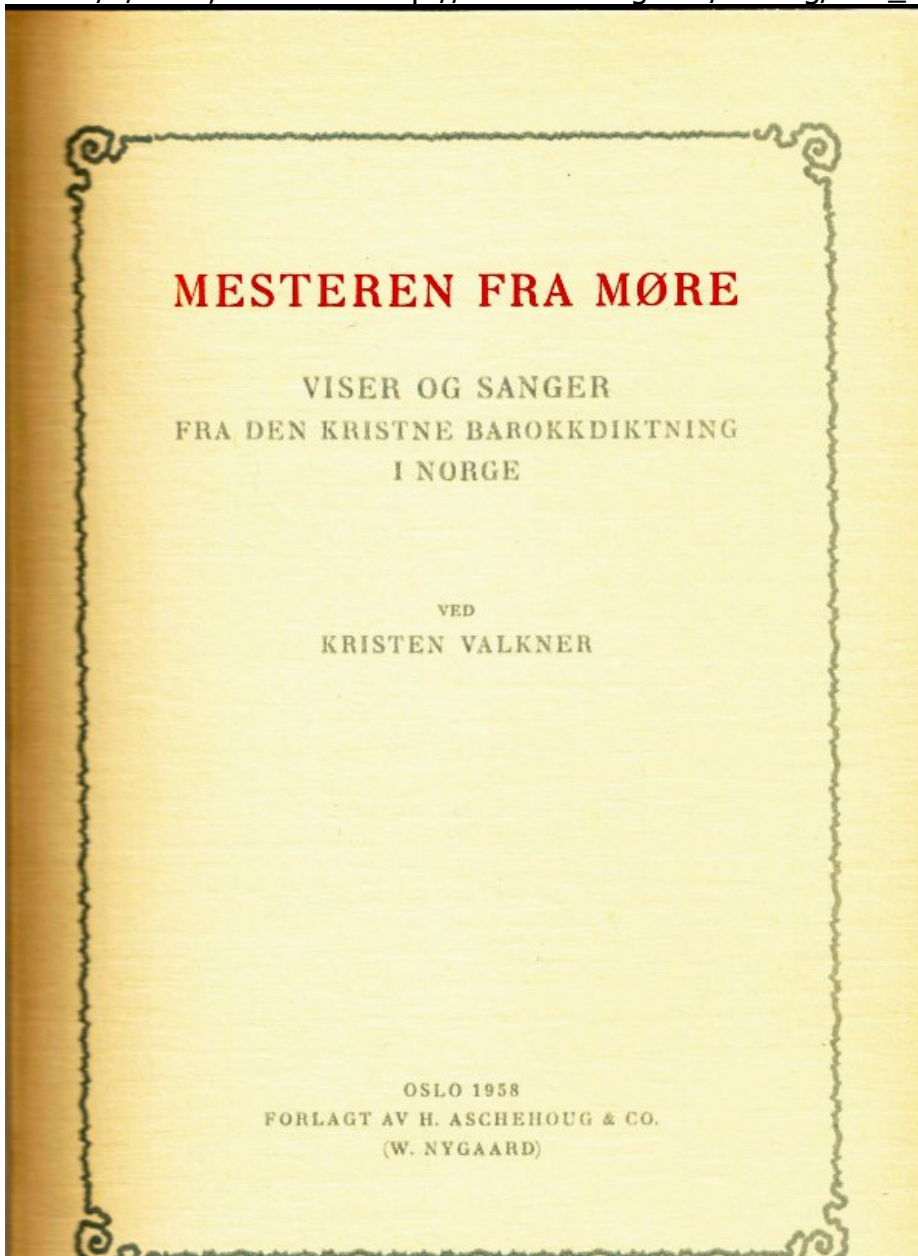

Mesteren fra Møre

Viser og sanger fra den kristne barokkdigtning i
Norge

Anonym

1670

[Den 1 Psalme](#)

[Den 2 Psalme](#)

[Den 3 Psalme](#)

[Den 4 Psalme](#)

[Den 5 Psalme](#)

[Den 6 Psalme](#)

[Den 7 Psalme](#)

[Den 8 Psalme](#)

[Den 9 Psalme](#)

[Den 10 Psalme](#)

[Den 11 Psalme](#)

[Den 12 Psalme](#)

[Den 13 Psalme](#)

[Den 14 Psalme](#)

[Den 15 Psalme](#)

[Den 16 Psalme](#)

[Den 17 Psalme](#)

[Den 18 Psalme](#)

[Den 19 Psalme](#)

[Den 20 Psalme](#)

[Den 21 Psalme](#)

[Den 22 Psalme](#)

[Den 23 Psalme](#)

[Den 24 Psalme](#)

[Den 25 Psalme](#)

[Den 26 Psalme](#)

[Den 27 Psalme](#)

[Den 28 Psalme](#)

[Den 29 Psalme](#)

[Den 30 Psalme](#)

Den 1 Psalme:

Om Guds Godhed og Barmhiertighed.

Efter *melodie*:

Som hiorten med tørst befang.

1.

Eftersom min synd mig skiller

med min bøn og sang for Gud

derfor ieg mig for ham stiller

gaaende fra *Babel* ud

med et høyt bedrøved mod

suchende af hierte-rod

at min Gud for sit navns ære
vil mig synder naadig være.

2.

I det haab vil ieg fremtræde
nu paa denne salig dag
for min Gud med største glæde
hvor til ieg har god aarsag
med min suck og læbers sang
o at den maa gifve klang
til behag i Herrens øre
at hand den vil gjerne høre.

3.

Nu her frem min siæl og lemmer
kommer for Guds hellighed,
med hver andre smugt istemmer
tacker Gud med fyrighed,
som af idel kierlighed
har os sendt sin søn her ned
at hand mennisk skulle blifve
der ved os i sig indlifve.

4.

Herre Jesu ieg dig priser
med min mund af hiertens grund
for alt got du mig beviser
naadelig saa mange lund

for din reen undfangelse

for din hellig fødselse

for du vilt min broder blifve

og mig Himmerige gifve.

5.

Min natur var slet forlaared

ved det syndig *Adams* fald

men du har mig nu udkaared

og til himmelen udvald,

salighed du skiencher mig

med din fødsel naadelig

der med stilled er Guds vrede

til min siælis roe og glæde.

6.

Ringe maa mit vilkaar være

jeg er arm og skrøbelig

mig er dog beteed den ære

Jesus har trolofved sig

min elendige natur

frem for alle *creatur*

derfor maa ieg med min tunge

prisen din, o *Jesu* siunge.

7.

Jeg for synden vaar forbandet

skulde være *Satans* træl,

men det Jesus har udstandet

og forløst mit lif og siæl

saa ieg maa vel derfor glad

prise Gud i allen stad

tj for døden er mig lifved

ud af naade skienct og gifved.

8.

Naar ieg reddis for Guds vrede

for jeg synder idelig

strax ieg finder trøst tilreede

i min Jesu glæde-riig

hand mit kiød og blod paa sig

hafver taged sandelig

der for er det mig til bade,

Gud sit kiød skal iche hade.

9.

Som det baand Gud hafver bundet

mellem sin og min natur

ingen løse hafve kundet

iblant alle *creatur*

saa kand ingen vor forbund

nu opløse nogenlund

ævigt venskab skal der være

hvorfor Gud skie lof og ære.

10.

Dersom ieg i synden falder
og forgriber mig mod Gud
mig hand strax til doms ej kalder
skyder mig ej fra sig ud,
Jesus er min talsmand god
som for mig udgaf sit blod
der med synden at forsone,
at Gud vilde mig forskone.

11.

Lifved vilde *Jesus* blifve
og et lius for verden klart
at han mig vild' lifvet gifve
og af mørkhed redde snart,
at ieg saa mod ald min brøst
kunde øse krafftig trøst
udaf liffsens reene kilde
som ald sorrig kand formilde.

12.

Salighed lad her af rinde
ned udj mit hiertis kar
at mit lif og siæl kand finde
salighed blant engle klar
o min Herre *Jesu Christ*
der om mig forsickre vist
o min brudgom mig undfavn

Den 2 Psalme:

Jesu Navn.

Siungis som: Christus ned af Himmerig.

1.

O stor glæde for en hver

Jesus kier

er nu kommen til os nær

i elende, at om vende

vor armod, such og bod

til en god ende.

2.

Uden Jesus kommen var

aabenbar

og fra straf os gjorde klar

vj vist miste ia forliste

salighed, hærlighed,

oppaa det siste.

3.

Men at hver sig trøste kand

qvind' og mand

her i denne syndig stand,

da ret glæde har til reede

Jesu nafvn dem til gafvn

4.

Jesu navn till ald behag

i vor sag

er os som en honning-smag,

det kand spise krafft bevise

hungrig siæl meget vel

til roe og lise.

5.

Jesus er vort paradys

siællens lijß.

naar vj følger korsens riis

naar Gud tugter, da bær frugter

vj for ham uden bram

som hærlic lugter.

6.

Jesus er vor fryd og fred

salighed

trøst

mod ald urolighed

hand kand læge vederqvege

os i nød, og anstød,

og *Satan* speege.

7.

Jesus er vort lys og liv

voris fred mod verdens kiv
hand beskemmer *Satans*
lemmer som ved sig flittelig
hans rige fremmer.

8.

Jesus er en tilflugt god
raad og bod
for et høyt bedrøfved mod
de forlatte kand det fatte
til sin trøst, siælens løst
og bedre skatte.

9.

Jesus er den rette brynd
av stor fynd
som kand rense os fra synd,
at vj hvide af hans side
skue kand saa forband
hans ansigt blide.

10.

Jesus synden sletter ud
som en Gud
drefven mod hans hellig bud
vill ej trette gaa i rette
med en hver som nu her

vil angre dette.

11.

Jesus er vor faste skiold
mod ald vold,
hielper sine mange fold
og vil styrche dem ham dyrcke
med stor flid allen tid
i dødsens mørcke.

12.

Jesus self velsigner hver
som begier
hos ham stedse være nær
som sig trøsker og forlyster
udj Gud, og hans bud,
hand dem berøster.

13.

Jesus er vor haab og liid
forsvar blid
nu i denne onde tid,
naar vj trengis her og strengis
blotte staar, som Guds faar
til ham vj lengis.

14.

Jesus hafuer meget trygt

Satanam af sædet rygt

vj maa qvæde med stor glæde

om det slag nederlag

for os det skiede.

15.

Jesus der for kronen bær

der skøn er

vil og krone der med hver

som vil stride, paa ham lide,

mandelig, stadelig,

til sidste tide.

16.

Jesus vær vor sterche troe

siælens roe

hielp at vj maa hos dig boe

til den hvile, naar døds pille

rammer hart, vj da snart

til dig maa jile.

17.

Hielp o Jesu naadelig

at vj dig

lof maa sige hiertelig,

for det gode, du betrode

os det aar, som bortgaar,

og hos os boede.

18.

Gif os Gud i dette aar,
som vj faar,
fryd og fred som ej forgaar,
Jesu røre os at høre
huad vor Gud i sit bud
vil vj skal gjøre.

19.

At vj maa saa jdelig
Christe-Riig
lofve Gud behagelig,
vj maa vige og tillige,
her fra ud til vor Gud
i himmerige.

20.

Wejen os til himmerig
visßelig
lærer Jesus dagelig
hand til reede vil os leede
til den sted, hvor bereed
er altid glæde.

[Den 3 Psalme:](#)

Jule Sang.

Sjungis som:

Jnderlig Hier[te]lig.

1.

Himmerig jorderig stemmer nu sammen
jnderlig hiertelig siunger med gammen
ald ære dig være himmelens konge
i skyer og byer at det mon ronge.

2.

Dig ære Gud være englene siunger
alle mand i vort land med deris tunger
nu priser beviser tj os fra vaade
hand frelste, som elskte os af sin naade.

3.

Gud sin søn uden bøn hafver os skiencket
himmelen mennisken sammen er lencket
udj fred kierlighed, at vj
tillige det skulde tilfulde Herren lov sige.

4.

Jammerlig klagelig skulde vj bære
timelig æviglig spot og vanære
Gud ære bør være, hvilchen os arme
vilde sig naadelig ofver forbarme.

5.

O vilde Gud milde Sønnen os gifve,
mejlere frelsere at skulde blifve
som vor synd idel dynd skulde udsllette

og vor sag, such og klag, bringe til rette.

6.

I vor sted strax bereed Jesus vild' gange

lade sig ynchelig tage til fange

paa det vj frisk og frj kunde

befinde hans godhed udj fred altid besinde.

7.

Guds vrede all-reede Jesus har stillet

Satans flid ondskab jid hafver forspildet

paa det hver fier og nær skulde vist blifve

deelactig varactig j ævig lifve.

8.

Jngen nød ingen død kand os om bringe

listelig træskelig Satan ej tvinge

tj vor borg mod ald sorg *Jesus* er ene

villigen friligen bør vj ham tiene.

9.

Lystelig lydelig skal vj berømme

Guds godhed trofasthed som os mon sømme

ja vj skal til gefall legge paa hierte

og lette, forgiette, dermed ald smerte.

10.

Wenliger kierliger end som en moder

er du vist Jesu Christ kieriste broder

forløster og trøster os i elende

11.

Midlere hielpere Jesu vor brudgom,
kierlighed herlighed eniste rigdom
gif nu at denne schat altid os
gafner til vj dig frydelig selfver omfafner.

12.

Lad o Gud os din brud hos dig flux blifve
gladelig stadelig dit nafn at gifve
lof og tach uden lach uden all
tide ej grue men skue dit ansigt blide.

Den 4 Psalme:

Guds Velgierningers Erindring med tachnemmelighed.

Siungis som:

Daphnis gich for nogle dage.

1.

Naar ieg med mig self begrunder
huad Gud hafuer giort mod mig
baade nu og alle stunde[r]
af sin godhed mildelig
burde ieg mig billig skamme,
om ieg der i ville stamme
og ej nu bekiende Gud
for ald verden frilig ud.

2.

Seer ieg til din store naade,
mig det gamle aar beteed,
prise maa ieg ofvermaade,
Herre, din barmhertighed,
som du mig lod stedse finde
gif Gud ieg det kand besinde
og nu derfor tache dig,
som ieg bør tacknemmelig.

3.

Fant ieg saar i siæl og Binde
af den gamle slanges bid,
lægdøm god fich ieg strax inde,
mod den giff af *Jesu* blid,
siælens tørst hand lædske vilde
udaf salighedsens kilde,
som udgich af Herrens huus,
og vaar hendis klare lius.

4.

Gud som haanden sin oplader,
mætter alt paa jorderig,
hafver som min kiære Fader,
sørget for mig rundelig,
englene mig at bevare,
paa min vej ifra ald fare
Gud har skiched pregtelig,

5.

Landet hafver Gud og kronet
med sin naade visβelig
hafver ogsaa det forskonet
for detz uven merchelig,
jorden med sin dybe dale
see vj ogsaa hærlic prale
hafved med sin vande riig
fische gaf mangfoldelig.

6.

Før blir tungen træt at prise
alle Guds velgierninger,
end Gud dennem at bevise
os elendig mennisker,
O! Gud gifve: vj da kunde
tache hannem med vor munde
for det som annammed er
at vj kand erlange meer.

7.

Nyt aar som vj nu mon fange
ofver alt saa glædelig
gifve Gud at maa indgange
effter ønsche fredelig
vj maa hafve dig i hierte

fred i siælen jnderlig

rolig her og timelig.

8.

Undt os Fader af din naade

at vj endnu nyde maa

Dit ord til vor siælis baade

sacramenter lige saa

uforfalsched til vor ende

at vj der af maa bekiende

din velgierning priselig

og dig tache hiertelig.

9.

Under dine vingers skygge

lad o Gud vor konge boe

lad med ham og landet bygge

o du vilt i fred og roe

kongens raad din aand raadføre

viseligen at maa giøre

ære bære til dit nafn

og tilføye landet gafn.

10.

Lad o Gud din aand regiere

ald vor tanche, hue og sind

at vj dine maatte være,

lad os nyt aar saa fremdrage
at vj dig maa vel behage
her i dette jorderig
siden og i himmerig.

Den 5 Psalme:

Pænitentzis Gode.

Siungis med nest forregaaende *melodie*.

1.

O barmhiertige kiere Fader,
og min frelser Jesu Christ,
jeg mig nu for dig oplader
saasom den, der har forlijst
meget got du mig har gifved,
til med synd og ondskab drefved,
mod dit bud fortrædelig,
o du synd begrædelig.

2.

O Gud ieg mig skyldig kiender
til din doms retfærdighed,
mine synder og bortvender
fra mig din barmhiertighed
om du ellers vilde trætte,
og med mig nu gaa i rette
handle med mig strengelig

gick det mig elendig.

3.

Som mit hierte her af bange
finder stor uroelighed
vil ieg til min Gud hengange,
udj min fortroelighed
at hand mig ej skal forskiude
men sin naade end tilbiude
thi hand er den Herre sød
som ej lyster nogens død.

4.

Jeg med hiertens such vil komme
udj største ydmyghed
til min Gud og Fader fromme
bede om barmhiertighed
vendt ej bort dit ansigt blide
fra mig udj naadsens tide
see ej an min synder slem
men lad mildhed skinne frem.

5.

Kierlighed dig har beveget
at du skalt forbarme dig
ofver dem som mod dig meget
har forgrebet skammelig,

og for mig lost ham aflifve

at ieg skulde naade faa,

og for Jesu død bestaa.

6.

Ald min synd som ieg disverre,

drefvet har motvillig,

udaf naade udslet Herre,

med dit blod fuldkommelig

som min Jesus flux udøste

der med mig saa vel forløste

fra Guds vrede synd og død

fra helfvedis piin og glød.

7.

Skiul mig med din vingers skygge

ansee Jesu lydighed

lad mig finde bolig trygge

udj hans saars hellighed

Jesu blod mit hjerte rense

at mit maal og lifvis grense

kunde for mig stillis saa

at ieg Gud behage maa.

8.

Lad for mig betaling være

Jesu blod og hellig død

og mig komme til et stød
naar ey Jesu værdskyld glemmes
om af banghed hiertet klemmes
naar mig alting gaar imod
vær du mig o Jesu god.

9.

Hjelp mig Herre at afføre
kiødelig begieringer,
din aand lær mig ret at giøre
troens gode gierninger,
at ieg saa maa dig bekiende
til mit lifvis sidste ende
da ieg schal af verden gaa
og for lammens throne staa.

[Den 6 Psalme:](#)

Bod og Bedring.

Siungis som:

Ah: Amaryllis etc.

1.

Jeg syndere indstille mig
for dig o hellig Herre
bekiendendis ydmygelig
den aller størst at være
som idelig

har errit dig

med mine synder mange
huor for ieg nu er bange.

2.

Din vrede er u-lidelig

huor med du dennem truer

som synden gjør fortrædelig

og som den iche gruer

men hvo der sig

betimelig

vil rettelig besinde

Guds naade kand hand finde.

3.

Tj tusind pund ieg skyldig er

og kand dem ej betale

hos mig er ichun synd disver

af dyd kand ieg ej prale

Gud naade mig

ævindelig

skal Gud, som skylt er, lønne

helfvede maa ieg rønne.

4.

Men som nu Gud tilbiuder sig

til naade at antage

som synden angrer hiertelig

og monne den mishage

saa vil ieg nu

af ydmyg hue

nedfalde for min Herre

og naade om begiere.

5.

Forbarme dig o Jesu Christ

ofver mig arme synder

en naadig Gud du er forvist

dit ord mig det forkynder

ansee din død

dit blod saa rød

min synd forlad af naade

og frels min siæl af vaade.

6.

Jeg gierne synden vil afstaa,

og gudelig mig stille

men kand ej af mig self formaa

at gjøre min Guds ville,

mig til bistan

forleen din aand

o hiertens kiere Fader

der til ieg mig forlader.

7.

Hør denne sang o Fader kiær

min krafft og styrche *Jesu* vær

for død og vunder dine

rech mig din haand

o hellig aand

lær mig Gud at bekiende

jndtil min sidste ende.

Den 7 Psalme:

Pænitentzes tancke.

Siungis som:

Gud Fader udj himmerig sin villie.

1.

O Fader aller kieriste,

som alting seer og skuer,

jeg er for dig den slemmiste,

for vreden din ieg gruer.

2.

Af himmelen du skuer ned

til dennem som gjør jlde

og vil i din retfærdighed

deris forsett forspilde.

3.

Men om de sig vil vende om

og poenitentze gjøre

da vilt du dem bønføre.

4.

Du aldrig vil forskiude dem
som synden for dig klager
men tage ham til naade frem
naar hand sig self mishager.

5.

J saadan troe ieg ogsaa mig
for dig o Jesu lille
med bod og bøn ydmygelig
betimelig vil stille.

6.

Min arme siæl slet syndig er
min krop og alle lemmer
til synden staar ald min begier,
mit hierte banghed klemmer.

7.

O at mit hofvid gifve kand
nu taarer som vands-kilde,
da vilde ieg dem strax paa stand
dig offre Jesu milde.

8.

Min synd af hiertet hadelig
jeg vilde ret begræde

J troen der hos stadelig

om naade dig tilbede.

9.

O *Jesu* du som kiender best

huordan mit hierte trengis

lad mig det fange allermest

huor effter ieg mon lengis.

10.

Som hiorten higer hen til strand

sin tørst at vederqveege

saa og min siæl til lifsens vand

til den min siæl kand leege.

11.

O lad min such i himlen op

for dig o *Jesu* komme

og læg min siæl fra taa til top

o *Jesu* frelser fromme.

12.

J synden jeg undfangen er

og mod Gud daglig synder

men *Jesu* du min *Jesu* vær

at Gud min bod velynder.

1.

For synden ieg bedrøfved gaar,

og finder væ i hierte,

o Jesu, ieg nu for dig staar,
tag fra mig denne smerte.

14.

O Jesu ieg tilbeder dig
for dit blod, død og pine,
forbarm dig nu ofver mig
toe mig af synder mine.

15.

Gif mig i hierted stadelig,
i troen dig allene,
j ald min lifs tid gladelig
o Jesu Christ at tiene.

16.

At naar ieg her fra vandre skal
og verden god nat sige,
ieg da blandt de udvaldis tall
kand findis i Guds rige.

17.

Og saa for Gud og lammed staa
med palmer udj hænde
og hvide kleder hafve paa
Gud prise uden ende.

[Den 8 Psalme:](#)

En Synderis Bodfærdighed.

Siungis som:

O *Jesu* for din pine.

1.

O milde Gud og fader,
allmegtig skabermænd
min mund ieg nu oplader
gif mig den hellig aand.

2.

Mit hierte sucker saare,
min siæl bedrøfved er,
min øyen fælder taare
for min syndig begier.

3.

Mit hierte fuld af ondskab
og tancher været har
huorfor ieg hafver daarskab,
beganget som en nar.

4.

Jeg vandret har utrolig
mod dine ord og bud
hvorfor min siæl uroelig
hart reddis for dig Gud.

5.

Min glæde har snart ende,
min siæl er sorrig-fuld,

o Jesu til mig vende,

dit ansigt naade-huld.

6.

Jeg synder arm og usel,

maa nu vel skamme mig

for ieg foruden blusel,

har saa fortørned dig.

7.

O siælens store hyrde,

Jesu min salighed,

tag bort min synders byrde

rens min samvittighed.

8.

Jeg vil for dig nedfalde,

ieg vil ydmyge mig

og hiertelig paakalde:

ansee mig naadelig.

9.

Min synd forlad af naade,

o Gud ieg beder dig

udræd min siæl af vaade,

frels mig fra Satans svig.

10.

Dig aldrig har behaget,

en fattig synders død,

men den til naade taget,

som søgte dig i nød.

11.

Jeg derfor vill frem komme,

og slaar min lid der til,

at du o Jesu fromme

min synd forlade vill.

12.

For din elendig pine

for din uskyldighed

og blodig vunder dine

før mig til salighed.

Den 9 Psalme:

En synders tillid og trøst.

Siungis som:

Jnderlig Hiertelig:

1.

Hellige hærliche alle tings skaber,

mildeste kieriste Herre Gud Fader

skammelig jammerlig hafver ieg lefved,

og for dig idelig synden bedrefvet.

2.

Dette mig sandelig saare fortryder,

klagelig dagelig ieg mig forlyder,

beder dig naadelig, see til min smerte.

3.

Tag i fafn, mig til gafn venniste fader,

synden du ene nu tryggist forlader,

styrche mig megtelig Gud med din naade

frelse mig merchelig og fra ald vaade.

4.

Jesu dig inderlig vil ieg anraabe,

stadelig, dagelig dette forhaabe,

at dit blod mig til god' vist du udøste,

fra min synd onskabs dynd der med forløste.

5.

Udj mig krafftelig lad det nedflyde

til min trøst mod ald brøst lad mig det nyde

lad det mig fyndelig trøste og glæde,

naar som mig skrechelig truer Guds vrede.

6.

Min tillid, allen tid Jesu o kiere,

visβelig sikkerlig skal til dig være,

jngen nød ingen død schal mig nu drage

bort fra dig svigelig alle min dage.

7.

Dette mig naadelig undt du o Herre,

dig min Gud, og din' bud at ieg maa ære,

din godhed trofasthed frilig bekiende,

til mit lif fra all kiv faa en god ende.

Den 10 Psalme:

Syndsens straf.

Siungis som:

Beholdt os Herre ved dit ord:

1.

O Herre Gud i himlen boer,
retfærdig og af naade stoer

din naade er usigelig,

og vreden din u-lidelig.

2.

Det ene angist mig paa før
det andet dog frimodig gjør

ti naar Guds vrede skiencher mig

Guds naade trøster merchelig.

3.

Naar ieg anseer min syndig jid,

ieg lefved jlde har min tid,

i synd det noch fremdraged er,

ieg flux fortørner Gud disver.

4.

Guds villie ieg vel offte veed,

men ieg er dog saa ubereed,

at gjøre som Gud biuder mig,

og lefve for ham gudelig.

5.

Det onde Gud betaled har,
med got som viises aabenbar,
men ieg aflegger ondt for got
og for hans fromhed idel spott.

6.

Gud seer der til taalmodelig,
til bedring raader jdelig.

Jesus mod syndere er sød
hand har ej lyst til deris død.

7.

Med naaden sin hand dekker till,
den syndere, som stille vill,
sin siæl med bod at søge Gud,
og lefve saa effter hans bud.

8.

Endog ieg mig nu skyldig veed,
til Guds vredis retfærdighed,
som for min synd her timelig
bør straffis og evindelig.

9.

Dog ieg ej end forsage vil,
men mig til Gud snart vende til,
j siæl og aand bedrøfved gaa,
til Gud at ieg kand naade faa.

10.

Guds hierte endnu rører sig,
af naade u-afladelig,
til dem, som bod og bedring gjør,
og saa et helligt lefned før.

11.

Jesu som mildelig ansaa,
Peder for dig bedrøfvad staa
ansee mig ogsaa naadelig,
min synd forlad ieg beder dig.

12.

Aftoe mit hierte med dit blod,
udrydd der af den syndig rod,
gif mig til dig en stadig troe
og værdigis hos mig at boe.

13.

Din aand viib mig paa rette stj,
at vandre ret, stat du mig bj,
at ieg her maa behagelig
din være og evindelig.

Den 11 Psalme:

Guds Kierlighed.

Siungis som:

Herre Jesu Christ vj vil dig prise.

1.

og glæd dig j Gud hiertelig,

for din *Immanuel*

du vilde os til fromme,

hid ned til jorden komme,

og giøre mod os vel.

2.

Wort kiød og blod,

hand paa sig tog, som visβelig,

i største fare stod,

os at hand frj kund' giøre

og salighed tilføre

for os sit lif hand lod.

3.

Af kierlighed

Gud ofver os forbarmet sig,

og gjorde miskundhed,

hand teedde os den ære

at vj og skulle være

hans børn i ævighed.

4.

Du konge stor,

som ofver alle kronen bær

vældig i engle-*chor*

os fattige forsagte,
som her paa jorden boer.

5.

Men hafuer dig
trolofved os saa inderlig,
Ja u-oppløselig
saa ingen os skal skille,
vort venschab og forspilde
nu meer evindelig.

6.

Ureenlighed
som fuldte os af moders lif,
ja ofverflødighed,
har Jesus self allene,
med naadelig fødsel reene
luttred i hærlighed.

7.

Vor synd og fald
som førte os Guds vrede paa,
og ondt i haabetal,
har Jesus paa sig taget
og der for blefven slaget,
i denne jammerdall.

8.

Nu kand vj vist
forsickre os om Herrens gunst
formedelst Jesum Christ,
for os hand hafver bødet
vor synd og døden ødet
sin magt har Satan mist.

9.

Stor fryd og fred
forkyndis alle syndere,
med ond samvittighed,
de tør nu iche grue,
om lofven dem vil true,
med Guds retfærdighed.

10.

I Gud forsand,
jeg fryder mig saa glædelig,
for saadan frelsermand,
som Gud mig gifved hafver
og med ham all slagst gafver
jeg meer ej grue kand.

11.

Jeg derfor dig,
O Hellige Trefoldighed,

for mig beviste ære,
udj min Jesu kiære,
pris u-afladelig.

Den 12 Psalme:

Christi Fødsels Nytte.

Siungis som:
Herre Jesu Christ min fr.

1.

Stor kierlighed og venlighed,
o Jesu dig har draget
paa jorden ned, den jammer-sted,
i uselhed
at du har mandom taged.

2.

En tienere en frelsere,
for os du vilde fødis
at vj forlatt dømbt og fortaft,
ej skulde plat
fra Herrens arv udstødis.

3.

Der for min siæl *Immanuel*,
min Gud og broder fromme,
nu fryder sig saa inderlig,

for du til os vil komme.

4.

Den høyeste til ringeste,

ald kongers konge pregtig,

en huer for sig er armelig

ja skrøbelig

og samtlig slet vanmegtig.

5.

Og dig med os *Satan* til trodtz,

j kierlighed for ene,

samt og din aand og høyre haand,

imod hans baand

os naadig hielp forlene.

6.

O salig tid, da du komst hid,

et menniske at blifve

retfærdighed og siælens fred,

samt salighed,

os syndere at gifve.

7.

J himlene ej englene

til brud du vilde hafue,

men syndere misdedere,

forædere

du unde vill den gafve.

8.

Den brude-skatt din fødsell natt,

til veye monne bringe

med all godhed og hellighed

samt hærlighed,

for høye og de ringe.

9.

For jordiske det himmelske,

for døden lif og glæde

for fattigdom, ævig rigdom,

for ald sygdom

skøn legedom tilreede.

10.

Vanhælde vech, men ære kieck,

j dig vj har erlanget,

for synden leed og sinds ufred,

din kierlighed

vj ogsaa har endtfanget.

11.

Nu stilled er o Jesu kier,

din faders grumme vrede,

ævig venskab tro broderskab,

og saa frendskab

du kierlig os bereede.

12.

Derfor til dig frimodelig,
vj i vor nød kand træde
og om din trøst, mod ald ulyst
j voris brøst
dig hiertelig tilbede.

13.

Vort lius du est, hyrde og prest,
som vejen os kand lære,
til Faderen i himmelen,
vor hulde ven,
huor vj i fred skal være.

14.

O gifve Gud: naar min siæl ud
af legemet skal jile,
ved Guds bistanð ieg fafvne kand,
min frelsermand
j ævig roe og hvile.

[Den 13 Psalme:](#)

Jule Glædskað.

Siungis som:

Haleluja vor Herre:

1.

Min siæl giør dig nu reede

Gud Herren lof at siunge
med hierte mund og tunge.

2.

For Herrens gafver mange,
du værdig blef at fange,
men synderlig for dette,
du Gud ej schal forgiette.

3.

At hand til sit nafns ære
har villed dig oplære,
og fra din ungdoms dage
i hans ret at opdrage.

4.

At hand mon ene være
effter sit ordis lære,
og i guddommen trende
personer, vj bekiende.

5.

Af disße tre, den anden,
læris at være manden
som qvinden har omfafned,
saa at det os høyt gafned.

6.

Os der det skied til nytte
som vaar et rof og bytte,

som Satans fanger vare
og trældoms byrde bare.

7.

Paa det vj her i lifve
forløste skulde blifve,
fra synd og Satans snare
fra siæls og lifvis fare.

8.

Forgangen aars velgierning,
langt ofver vor begiering
af naade og velynde
vi billig maa forkynde.

9.

Vj derfor maa tillige
lof Gud vor Herre sige
og hannem stedse dyrche
af gandske magt og styrcke.

10.

Vi kand det lidet skiønne,
hand lod os det ei rønne
som vj mod hannem syndet
til straff dog sig ej skyndet.

11.

O Gud! hvor er din lige!
om huem kand vj det sige!

vor synd bær hand taalmodig.

12.

O Gud os til dig vende,
den hellig aand os sende,
at vj dig altid kunde
tache af hierten[s] grunde.

13.

O Gud som tæller dage,
lad det dig vel behage
nyt aar saa at begynde
at du os vel maa ynde.

14.

Wj maa nye gierning giøre
nyt mennisk saa j-føre
og med ny tunger tale
ja med nye klæder prale.

15.

Klæder som siælen pryder
og Jesu blod begyder
huor af de hvide blifver,
og ynde hos Gud gifver.

16.

Naar vj da mon frem komme,
for voris brudgom fromme
vor bønner at andrage,

da schal hand dem antage.

17.

Gud værdigis at være
hos dem dit ord skal lære,
vor øvrighed tillige,
velsigne os deslige.

18.

J din fryct lad os bygge
under din vingers skygge
gif fred i vore dage
og vendt fra os din plage.

19.

Forældrene bereede
af børnene en glæde
din aand dem undervise
dit nafn at de maa prise.

20.

Din kierlighed forplante
blandt brødre og forvante,
naboer lige maade
samt ectefolch du raade.

21.

Encher og faderløse
som such med graad udøse
som til dig stedse raabe,
breed paa dem naadsens kaabe.

22.

Dit faderlige hierte,
lad dem see, som har smerte
lad dem som korsed bære
finde: til dit nafns ære.

23.

Den fattige fornøye,
med det du mon tilføye
und hannem at formode,
hos dig det høyest gode.

24.

O Fader af din throne,
pryd landet med din krone,
til os dit ansigt blide
vendt hid i vore tide.

25.

Af naade os forleene
med nyt aar læber reene,
fra første til detz ende
din godhed at bekiende.

26.

At naar ej tid skal meere,
for os paa jorden være,
vj da evindelige,
maa lefve i Guds rige.

Den 14 Psalme:

Guds børns Tacksigelse.

Siungis som:

Siunge vj af hiertens grund.

1.

Op min siæl! kom nu her frem
Guds velgierning ej forglem,
gif paa dennem flittig agt,
tach din Gud af gandske magt,
for alt got hand dig har giort,
j det aar, som nu gich bort,
at det vide blifver spurdt.

2.

Dig min Gud ieg prise maa
blant de store folch og smaa
du beridde mig et bord
med dit *Sacrament* og ord
spiset der med mig saa vel
og beskiermede min siæl
at hun ej blef *Satans* træl.

3.

Nøgen ieg fra top til taa,
kunde ej for Gud bestaa,
Gud saa det miskundelig,
klædde min siæl rundelig
med sin søns retfærdighed,

Jesu Christj lydighed

og hans sande hellighed.

4.

Skiulte saa min synd og brech,
tog min ondschab fra mig veck,

toede mig i *Jesu* blod,

der ieg græd og gjorde bod,

der ieg *Jesu* død og pijn'

med de dyre vunder sin

satte frem for synden min.

5.

Fred som ofvergaar forstand
ind gaf Gud min siæl og aand,

at en hver i fred og roe,

kunde handle saa og boe,

kunde lefve Christelig,

nære sig oprigtelig

giorde Gud saa mandelig.

6.

Os har Gud af land og vand,
signed med sin milde haand,

mectelig beskiermet os

j mod ald uvenners trodtz,

vj Gud derfor prise maa,

alle folch paa jorden gaa,

haleluja siunger saa.

7.

Hvo af os udsige kand,
alt det gode Gud hvermand
hafver giort saa idelig
har beteed saa mildelig
hvor for hand vil denne løn
hafve, at hand og hans søn
skal flux offeris tach og bøn.

8.

Som vj af Guds naade faar,
for det gamle et nyt aar,
og Gud os nu spare vill,
legge aar og dage till,
saa gifve Gud detz glad ingang
god og fredelig fremgang
og lychsaligste udgang.

9.

Gif os Gud en ny viis aand,
gif hver morgen ny bistan,
gif med ny . . . . .
tancher ny, med gierninger
med nyt lefned at vj maa
j ny himmel saa indgaa,
ganske ny for dig bestaa.

10.

Brende lad dit ordis lius
udj voris hierters huus

ledske med dit kiød og blod,

voris siæl og hierte-rod

at vj i vor frelsermand

groe og grønnis stedtze kand,

ved den værdig hellig aand.

11.

Kongen og vor øfrighed,

lad med os j eenighed

elske dig vor kiere Gud,

giøre og effter dit bud

at vj din nærværelse

nyde med velsignelse

maa til vor beskiermelse.

12.

Fra den farlig blodig krig

fra den ondis list og suig,

sygdom, hunger og dyrtid,

ondt forsætt og byndig jid,

lad din engle med os staa

deris vogenborg om os slaa,

at vj sickert bygge maa.

13.

Skal vj for din trofasthed

og din faderlig fromhed

for din naadige bistan,

for din gode hellig aand,

prise dig tachnemmelig

tache dig her timelig

ære dig ævindelig.

[Den 15 Psalme:](#)

Guds Aarlige Velgierninger.

Siungis som:

Guds godhed ville vj prise.

1.

Den ære som dig sømmer,

Gud Fader Søn og Aand,

og dit nafn vidt berømmer

til land som og til vand,

er høy tachsigselse

for din mangfoldig gafve[r],

vj, alle aar, ny hafver

som din velsignelse.

2.

Vj nochsom offte gifve,

med voris synd aarsag,

Gud maatte vred os blifve,

jo meer og meer hver dag,

at du fra os din haand,

med rette kunde tage,

og med ald straf os plage,

qvinde saa vel som mand.

3.

Men der som vj besinde[r],
og tencker os ret om,
Guds godhed vj befinder,
end i huer sted og rom,
christlig og verdslig stand,
nærestanden dislige,
kand der af nochsom sige
og hver som har forstand.

4.

Vort legem Gud har spised
og klædet lige saa,
vor siæl alt got bevised,
at vj bekiende maa,
Gud hafver rigelig,
sin kilde ladet springe
og os der med mon bringe,
sin naade visbelig.

5.

Gud hafver om os slaged,
sin vognborg sterchelig,
og fra vor grendse jaged
fienden merchelig
som meente os ej got
som agted at belegge

os til fortræd og spot.

6.

Gud lade endnu rinde

sin naadis glantz og lius,

j hierte hue og sinde

samt i vor hiem og huus,

at vj fornemme kand

hand har it kierligt hierte,

til os, j ald vor smerte,

som voris Fader sand.

7.

Vj der for lof skal siunge

vor Gud her timelig,

med hierte mund og tunge

siden i himmerig

blandt dem som falde ned

for lammens stoel og trone

pyndte med ærens krone,

j ævig hærlighed.

Den 16 Psalme:

Nyt Aars Gave.

Siungis som:

Af høyheden oprunden er.

1.

Fra himmelen nedkommen er,
Jesus Guds søn vor broder kiær,

i armod og elende,

hans fødsels stand slet ringe var
som Skrifften vidner aabenbar

o at vj det maa kiende

altid med flid

at han fridde

os fra qvide,

som og lengis

effter ham, naar hierted trengis.

2.

Alt til dend ende er det skied,
at kiendis kand Guds kier[lig]hed,

huor med hand os saa elste

og vj som ere *Jesu* brud,

skal inderligen elske Gud

og vor brudgom os frelste,

fra nød og død,

fra ald fare *Satans* snare,

til at være

hos ham udj fryd og ære.

3.

O kongers konge *Jesu* Christ,

stor ære du os har bevist

den ære slet uværdig,

vj ringe og fornedrede
er vist og slet foractedede

svage saa som elendig,

men du har nu

os anseed og beteed
denne ære,
at vj din brud schulde være.

4.

Vor siæl og legem du paa dig,
har jo antaged underlig,

til voris gafn og beste,

du vilde der med hielpe os,
og redde fra vor uvens trodtz,

og salighed stadfæste

saa vj slet frj,

glade kunde allenstunde,
for Gud træde,
og ham lof af hierted qvæde.

5.

Du jomfrues velsigned frugt,
din Faders allersødist lugt,

wor rette saliggjører

j dig vi har velsignelse
og børnenis udkaarelse,

du alt got os tilfører

hielp Gud din brud

og forleene hierter reene,
os at vise
at vj ret dig Gud kand prise.

6.

Jesu din ævig kierlighed,
din Faders glandtz og hellighed,
vor salighed af naade
du est det sande lius og skin
den rette vey til Fader din
vor frelsere af vaade
gif at den skat
maa i hierte mod ald smerte
altid giemmis
og i modgang aldrig glemmis.

7.

O *Jesu* siælens søde prest,
vor nød og brøst du kiender best,
vor jammer og elende,
fordj du beder krafftelig,
hos Fader din varagtelig,
at hand os hielp vil sende,
i nød i død
og da trøste og forløste
naar vor synder
Herrens vrede os forkynder.

8.

Der om bønner mit hiertis raab saasom til

dig er alt mit haab,

min frelser og gienløser,

du aldrig dem forlade kand,

ej heller negte din bistand

som til dig steds' udøser

sin bøn, i løn,

eller klager, ej afslager

men antager,

naadelig som dig behager.

9.

Jesu du aller helligste,

min brudgom aller kjeriste,

du liffsens brød og kilde,

du siælens hunger stille kand,

mod tørst du schiencher liffsens vand

min sorg du kand formilde

o see! *Christe*

Gud min Herre brudgom kiere

til min klage,

wis mig trøst-løs ej tilbage.

10.

Blandt mennisken du deiligste,

Jesu min brudgom veniste,

kom til mig i mit hierte

min siæl omfagne kjerligen,

forlindre ald min smerte,

lad mig, til dig

hastig jile at faa hvile

ved din throne

der at lange livsens krone.

Den 17 Psalme:

Guds Velgierningers I Hukommelse med Bøn og tachsigselse.

Siungis som:

Fryd dig du Christj brud.

1.

Op op min siæl lof Gud,

op op du Jesu brud

din Gud all lof at siunge

med hierte mund og tunge

for de mangfoldig gafver

hand mig bevised hafver.

2.

Du Gud saa underlig,

din godhed rundelig,

jeg billig maa berømme,

saa som det mig mon sømme

med lofsang priis og ære

som du vill dyrched være.

3.

der j stod din godhed,

at du min brech har læget,

og siælen veder qveget

af naade mig forladet,

den synd, du hafver hadet.

4.

Min hunger klemte siæl

du jo forfrisket vell

med ordets søde spise

og drich som mig mon lijse,

dit bord du lod bereede

jmod min uvens vrede.

5.

Du har o Jesu sød,

undt mig det daglig brød,

til min nødtørfft og føde

uden stor sorg og møde

med karskhed at fortære

dit nafn bør derfor ære.

6.

Du mig bevared har

fra største nød og far'

du lod mig sicher bygge,

under din vingers skygge,

naar ieg min such fremførde,

7.

Alt got mig aandelig
har ogsaa legemlig,
taged af dine hender
som ieg frit bekiender
og schal dig derfor prise
ja største tach bevise.

8.

Min siæl skal jdelig
og hierted flittelig
din kierlighed bekiende
jndtil min sidste ende
jndtil ieg dig i haande,
befaller siæl og aande.

9.

Nu gich det gamle aar,
jgien det ny indgaar,
Gud gif os det bekomme,
til glæde gafn og fromme,
vj det saa kand fremdrage
at vj maa Gud behage.

10.

Und os i fred og roe,
huer i sit huus at boe,
forlen mit sind at høre,

wor christendom at pryde
at vj din gunst maa nyde.

11.

Opholdt vor øfrighed
j velstand og sundhed,
forlunge deris dage
som det mon dig behage,
at vj med dem kand tiene
dig woris Gud allene.

12.

Qvinde og mand deslig
lad lefve fredelig,
lad dem sig fredlig nære,
og gifve dit nafvn ære,
med børn og folch tillige,
tilbørlig lof dig sige.

13.

Oplad din milde haand,
forleen os og din aand,
at naar vj ere mætte,
vj dig ej skal forgiette,
vj maa dig tachen gjøre
som du vil gierne høre.

14.

O Gud trofast og huld,

som raaber til det høye,

dit øre du nedbøye,

og see hvor taaren rinder,

på hendis bleege kinder.

15.

Ansee o Jesu sød,

den faderløsis nød,

dig naadelig forbarme

ofver de fattig arme,

som dig i nød

anraabe, og stedse paa dig haabe.

16.

O Gud hielp naadelig,

den som er skrøbelig,

dem som sin nød begræder,

og øyne offte væder,

Gud deris sorg omvende,

til ynkeligste ende.

17.

Til nyt aars gafve gif,

at Jesus siælens lif,

maa blifve vor fryds fylde,

vort haab, vort gunst og

hylde, nu her i naadsens rige

saa og i himmerige.

Den 18 Psalme:

Morgen-Sang.

Siungis som:

Jeg vil din pris udsiunge.

1.

O Gud ald verdens skaber,

o Fader mild og blid,

min mund ieg nu oplader,

og tacher dig med flid,

for ald din hielp og magt

du vilde mig tilføye

med dit aarvaaged

øye j nest for gangne natt.

2.

O Jesu morgenstjerne,

som est det sande

lius, oplius min mørche hierne,

bepryd mit hiertes huus,

din aand lad hos mig boe,

lad dine englers skare,

mig nu i dag bevare,

fra synd og ald uroe.

3.

Din aand, o Gud, mig sende,

at ieg Gudfryctelig

kand denne dag fuld ende,
og lefve christelig,
o Gud regiere mig,
at ieg ald synd maa hade,
og til min siælis
bade, kand undgaa Satans svig.

4.

Gud naadelig bevare,
ordet og lærerne,
og megtelig forsvare,
mod alle kiætterj,
bevar vor øfrighed,
undt os med dem tillige,
dig lof og priis at sige
j fred og
rolighed.

5.

Bevar og voris wener,
vor slegt og
blodsforvandt,
med alle som dig kiender,
og tiener uden tandt,
gif os vor daglig brød,
lychsalig gjør vor gierning,
velsigne voris næring,

6.

Forleen os aand og naade
vort kors at bære saa
at vj maa stadig haabe
til vj din hielp kand faa
hielp alle fattige
redd vel de undertrycte
som rettelig dig frycte
og gjør os salige.

7.

O Gud undt os at lefve
i en sand kierlighed
og lad os under træde
all usamdregtighed
din engle hos os boe
at de maa os ledsage
naar endt er vore dage
jnd i en ævig roe.

Den 19 Psalme:

Aften sang.

Siungis som:
Jeg vil mig Herren lofve.

1.

Solen gaar under lide

o solens skaber god
nu kommer nattens tide,
giv hierted aand og mod
blif hos os Jesu kiere
hielp os og giør bistan
at vj i nat maa være
frj fra den onde aand.

2.

Wj aarsag har at siunge
dig som er ene viis,
med voris maal og tunge
ald ære lof og pris,
for du os af din naade
har frelsed med din haand,
j dag fra alskens
vaade haf tach vor frelsermand.

3.

Wj ere gandske ringe
mod ald barmhiertighed
som vj udaf dig finge,
af idel kierlighed
du lods os boe og bygge
forvared med din magt
j freden saare trygge

4.

O Gud os ej tilregne
det onde vj har giort
huor for vj maatte blegne
og kastis fra dig bort,
lad dig, o Gud, behage
for Jesu blod og død
vor synd fra os at
tage og hielpe af ald nød.

5.

Og efftersom os minder
at vj til seng schal gaa
natten, som paa os rinder
og der at hvile faa,
da undt i natte taage
os søfvn i sicher roe
og lad vort hierte vaage
til dig i stadig troe.

6.

Lad siæll og hierte skrige
som hiornten effter vand
og tancherne opstige
til bedre lifvis land,
lad englene som ginge

paa stigen, *Jacob* saa

i søfvne os omringe

at os ej ondt kand naa.

7.

Naar soel igien fremtræder

og natten faar bortgaa

og wj os tilbereder

af leyen at opstaa,

da undt os Gud vor dage

og tid at lefve saa,

at wj foruden klage

dit ansigt skue maa.

Den 20 Psalme:

Raad mod Uraad for en fattig Syndere.

Siungis som:

Hiertelig ieg nu lengis.

1.

Min Gud ieg til dig haaber

gjør min siæl karsk og sund,

der om ieg til dig raaber,

ud af mit hiertes grund,

dit øre du ned bøye

og hør min suck og bøn

som nu gaar i det høye

ach! hør du *Davids* søn.

2.

J synd er jeg undfanged
og fød af syndig sæd
jeg har og synd beganged
og gjort min Gud fortræd
de grofve synder mange,
jeg angrer nat og dag
de gør mit hierte
bange, det er mit største klag.

3.

Jeg har der med op errit
min Gud og Fader sand,
jeg har mit lif forverred
saared min frelsermand
Guds aand har ieg bedrøfved
min siæls husværelse
samt fra mig self berøfved
englers nærværelse.

4.

Tj kiender ieg mig skyldig,
for den gioldbundne svend,
til alt got slet ugyldig,
min synd er uden end'

at være vred paa mig,
og med ald straf mig plage
nu og ævindeligh.

5.

Hvor skal ieg mig da vende
j saadan stor en nød!
huo kand mig hielpen sende
mod dette svare stød!
jeg self er slet afmæctig,
min krafft er lige saa,
ald werden skøn og pregtig
kand her til ej formaa.

6.

Jeg derfor vil nu gange,
til Gud min Fader kier,
med such og graad an-lange,
Gud du mig naadig vær
saa du vil mig forlade,
min synd og misforstand
og mig mod siæle-skade
self trøste med din aand.

7.

Jeg ved at Gud antager
sin krafftig søns forbøn

og derfor ham behager

min suck ieg gjør i løn

naar den af hierted ganger

j Jesu søde nafn

wist naadigt svar erlanger

min siæl til lyst og gafvn.

8.

Jeg ogsaa vil fremkomme,

til dig *Immanuel*,

som est Guds søn den fromme

og hafver frelst min siæl,

fra synd og dødsens snare

fra *Satans* tyranj,

fra dybe grafvens fare,

huor ej var vand udj.

9.

For dig vil jeg nedfalde,

paa mine hiertens knæ

dig hiertelig paa kalde,

din naade mig betee:

gack ej med mig i rette,

min Jesu frelser sød,

min synd vill du udslette,

for din pine og død.

10.

Dit blod som du lod rinde
paa korsens altere,
lad mig med krafft befinde
mod ald mit hiertis vee,
mig dine wunder decke
mod ald den hastighed,
hvor til min synd kand vecke
din høye hellighed.

11.

Jeg vil og ej forglemme
din aand at kalde paa
at hand min siæl vil fremme
at hun for dig kand staa
reen af dit blod indledis
ind i den fryde-sal
j dig, sin brudgom, glædis
blant de udvaldis tall.

[Den 21 Psalme:](#)

Tacksigelse for Welstand efter Reisen.

Siungis som:
Udj min Angist og Nød.

1.

Dend reisende maa sig
erindre flittelig,

naar hand hiem hafver vendet,
og reisen vell er endet,
den gode Gud at prise
og hannem tack bevise.

2.

Til *Bethel Jacob* drog,
samt de hand med sig tog,
der alter Gud at gjøre,
som hans such vilde høre,
og hannem ej forglemme,
der nøden ham mon klemme.

3.

Der *Jacob* offrede,
og Herren lofvede,
som med ham hafver vandret,
til den sted han har landet,
og wil ej nogen lade,
at gjøre hannem skade.

4.

Hiem der *Tobias* kom,
til sin forældre from,
af engle vel ledsaged,
som det har Gud behaged,
de lod sig for Gud finde
med tach af ganske sinde.

5.

Jeg som nu vell kom hiem,
for Gud maa træde frem,
hans hellig nafn at ære,
for hand med mig mon være,
og vilde mig ledsage,
j welstand god tilbage.

6.

O Gud jeg tacher dig,
af hierted jnderlig,
for du mig har bevared,
paa reisen ieg har fared,
fra sorrig nød og vaade,
ud af din store naade.

7.

Min siæl gi'r dig din priis,
mit hierte liger viis,
mit lif og alle lemmer,
der med fuld vel istemmer,
de staar dig Gud til hænde,
og lofve uden ende.

8.

Gif at ieg jdelig,
maa dig tachnemmelig,
din lof og ære siunge,
med hierte, mund og tunge,

siden i Himmerige.

Den 22 Psalme:

Tachsigelse efter Sygdom.

Siungis som:

Haleluja Vor Herre.

1.

Opløfft min siæl din stemme,
Guds godhed at forfremme,
med lof og tach som sømmer,
og hans nafn vidt berømmer.

2.

Gud Herren ieg bør prise,
ald ære ham bevise,
for hand mig som en Fader,
j døden ej forlader.

3.

Wel hafver hand mig slaged,
og nogen tid hart plaged
med kors og sygdoms smerte,
som gick mig nær til hierte.

4.

Da hand lod mig det lenge
til yderste betreng,
at øyen maatte rinde

5.

Og lod mig offte raabe,
og tit forgiefvis haabe,
saasom ieg ingen lunde
af hannem hielpis kunde.

6.

Dog som ald hielp var ude,
lod Herren strax paabiude,
min sygdom sig at stille,
effter hans naadig ville.

7.

Og sig allmechtig viiste,
der hielpe kand paa sidste,
naar ingen veed at raade,
dem som er sted i vaade.

8.

Alt dette skal mig lære,
min Gud at gifve ære,
som hierted undertvinger,
hvor af ald synd udspringer.

9.

Som korsed til den ende,
os skicker tit til hænde,
at vj fra synd skal vende,
og Gud for alting kiende.

10.

At vj for Gud schal træde,
vor ondschab at begræde,
at wj kand naade fange,
og salighed erlange.

11.

Og mens vj her i lifve,
skal end en tid lang blifve,
wort lefned saa fremdrage,
at Herren det behage.

12.

O Gud som min elende,
udførde til god ende,
som mig gaf magt og styrcke,
lær mig dig ret at dyrcke.

13.

Lær mig dig ret at tiene
med mund og
hierted reene,
at alle mine lemmer,
aldrig din lof forglemmer.

14.

Lad siæl og aand tillige,
der effter hefftig fige,
din pris her at udsige,
siden i himmerige.

Den 23 Psalme:

En synderis Klagemaal.

Siungis som:

Christus self af Himme[rig].

1.

Jeg en fattig synder er

ach disver!

dig fortørned Gud min Herr'

ofver maade, gif mig naade,

Jesu lill wær mig mild

ansee min baade.

2.

Ach! ieg jamre maa min sag,

nat og dag

at ieg ganske din behag,

nu saa jlde mon forspilde

dig imod ej giort bod,

o lifsens kilde.

3.

Wil du gaa til doms med mig!

sandelig

jeg bestaar ret armelig,

synder mine ævig pine,

uden tvil dømmet til,

4.

Herre Gud til min forsvar

vær nu snar

mod den nød mig rammed har,

som en fange er ieg bange

meegen synd, fuul som dynd

mon jeg begange.

5.

Hvilcked mig nu plager hart

ja med fart

kommen udaf syndsens art,

den medføde mig mon døde,

uden saa Herren maa

den legge øde.

6.

Der for alle som min siæl

under vel

øndscher med mig arme træl

wærer reede Gud at bede,

nu først her siden der

om trøst og glæde.

7.

Siden naar ieg skal her fra

Herre da

mig i glemme iche slæ
i de dage at jndtage
riged dit, huor ieg frit
med lyst vil drage.

8.

Settis skal med stemme sterch
der i Verch
dit nafns ære skjønt og kiert
ieg vil siunge med min tunge
ligervijs Herren pris,
ey meent af lunge.

9.

Hellig Herre *Zebaoth*
Gud mit slott
du beviser mig alt gott
ieg forventer du mig henter
hiem til dig huor du mig
stor fryd indprenter.

10.

Jblant engle-herre fiin
broder min
wil ieg være tiener din
lysten hafve af din gafve
du os all til gefall

11.

Jeg dig beder Gud min Herr'

at du er

hos os udj werden her

fra ald fare at bevare

at ieg ej paa min vej

skal her forfare.

12.

O min Gud du mig bønhør

og fuld gjør

det som ieg for dig fremfør

det kand være, dig til ære,

mig til gafn j min hafvn

lyst at formeere.

Den 24 Psalme:

En Morgen sang.

Siungis som:

Till brudeseng gaar vi nu:

1.

*A*f *Christalin* skøn himmel fiin

frembryder klare dag

paa *Firmament* er liused tent

med største velbehag

af windu' ragt os ud

den natt saa sort er svunden bort

lof skie dig ævig Gud.

2.

Nu prectelig nu megtelig

paa høye himmels lofft

den klare soel gaar af sin stoel

opbundet har sin hofft

hun reiser hen paa himmelen

med glimrend *flammers* blus

os gifver hun sit deilig siun

med himmelsk skinnend lius.

3.

Nu alle diur i sin natur

sig fryder inderlig

at mørche natt er svunden brat

de herlig glæder sig

den nattergal i dyben dal

for kynder Herrens priis

de stær saa smaa hos rinden aa

gi'r af Guds lof bevis.

4.

Af lerchen lill, den Herre mild

faar priis i høyen skye,

naar hun med sang og liflig klang
mod lufften mon opflye
de fugler schiøn, paa træer grøn,
j blomstrend egn og skofv
om morgenstund i fryde-lund
udsiunger Herrens lof.

5.

Er ieg ej noch forpligted ock,
o himmels søde skat
at lofve dig io visβelig
som mig denne nat
fra nøden svar bevared har
ved dine engle sterch
fra ildebrand, fra tyve hand
fra Satans listig werch.

6.

Ret roeligen fortroligen
jeg under wingen din
har sofved søtt og saare bløtt,
o kiærist Jesu min,
mod fienden styg din wognborg tryg
har du mig skandset om
jeg tacher vist dig Jesu Christ
min naadig Herre from.

7.

Jeg frisk og sund paa denne stund
kand af mit leje staa
naar mangel en med siugdoms meen
paa sotseng ligge maa
om ieg ej det betengte rett
huor naadig Gud du est
en daare var ieg aabenbar
en utachnemlig giest.

8.

Christ der for nu af hiert' og hue
er nu min lof bereed,
som er min trøst og hiertens løst
min glæde, fryd og fred
Immanuel, min lille siæl
skal stedse lofve dig,
o Zebaoth! mit faste slott
som saa bevare mig.

9.

Holt ofver mig saa tryggelig
o Gud i denne dag
din høyre arm, fra sorg og harm
fra waade mig unddrag,
o frelsermand! din sterche haand
paa rette stj og vej

ledsage mig at ieg fra dig

o Gud vildfaris ej.

10.

Slaae Herre from en Wognborg om

mit gandske huus og hiem

og hafv det alt i din gevalt

i trolig skydtz det giem,

fra jlden rød, fra vandetz nød

min bolig Gud beskyt

din engle kier, sig hos mig nær

j kierlighed indflytt.

11.

Din aand saa glad regiere lad

mit hierte hu og sind

fra synd og last, o Gud trofast,

bevar din tiener jnd,

udj mit kald min tanche ald

og alle gierninger

sig styre hen til dig alleen

min naadig Jesu kier.

12.

At om ieg gaar heller ieg staar

j hvad ieg gjøre maa,

jeg som henrygt i Herrens frygt

dig *Jesu* sød, som korsens død

for synden min har lid

og mig [til] trøst, dit blod udøst

huor ved ieg er befried.

13.

Toe mig snee hvid, o *Jesu* blid

med dit røsdrosens blod

og gjør mig reen af syndsens meen

fra hofvid-top til fod,

din torne krantz min kronis glantz

min siælis pragt og pral,

din vunder rød min salfve sød

som mig helbrede schall.

14.

Eja eja! Hvad heller da

ieg lefver eller dør

saa est du min og ieg er din,

jeg, *Jesu*, dig tilhører,

fra denne øe, naar ieg skal døe,

ieg farer med dig hiem

saa saare glad til *Davids* stad

det nye *Ierusalem*.

15.

Ret derfor nu af frejdig hue

anfanger ieg mit verch

j denne dag gi'r Gud min sag

som er min klippe sterch

Gud benedid min driff med flid

det mig kandskie til gafn

min Herre kier til lof alt vær

Amen j Jesu nafn.

Den 25 Psalme:

En Aften Sang.

Siungis som:

Huad min Gud vil det skier.

1.

Jeg søger hafn i Jesu nafn

til sengen la'r ieg stande,

tj dagen klar bortviget har

og natten er paa haande

den glimrend soel en anden *poel*

i fremmed land besøger

og natten sort jo meere fort

hos os sit mørch forøger.

2.

O Herre kier, du lofved vær,

for dine naadis gafver

saa vel beskytted hafver
som mig fra nød og ald anstød
har frelst ved engle dine
fra Satans wold saa mange fold
og fra den ævig pine.

3.

Hvor naadefuld trofast og huld
est du o Jesu blide
som mig saa vel til lif og siæl
har frelst fra ængstis qvide,
og hafver mig saa naadelig
af jdel blotte naade
beskiermed fast fra Satans last
og fra mørchhedsens vaade.

4.

Ach milde Gud! imod dit bud
huad ieg har brudt saa jlde
lidt eller stort huad ieg har giort
tilgif mig Herre milde
forlad mig det, gach ej i rett
jeg er en synder arme
o Herre from afvend din dom,
dig ofver mig forbarme.

5.

Naar ieg min feil i lofvens speil,
af ungdom op beskuer
for vreden din, o Herre min,
ieg befver fast og gruer
dog er min trøst i ald min brøst
at du o milde Fader
for *Jesu* død og saar saa rød
ald synd mig slet forlader.

6.

Min hiertens such o Gud indluch
inden din naadis døre,
jeg bancher paa trøst lad mig faa
af naade mig bønhøre,
o Fader tryg, kast bag din ryg
all mine synder mange
j hafved ned din miskundhed
lad mig o Gud erlange.

7.

Er ieg belatt med synd og matt
af onskabs tunge byrde
da veed ieg at min himle-skatt
du *Jesu* est min hyrde,
som ieg dit faar, ved dine saar
saa dyrt har *ransonerit*

fra Herrens dom og vrede grom

at ieg er *libererit*.

8.

Christ nu derfor med modig taar,

wil ieg din fødder væde

og med mit haar din blodig saar

af tørre med stor glæde

jeg øndske vill en springe-kild'

min øyne maatte være

at ieg med graad din gunst og naad'

o Herre kand begiere.

9.

Her stunder brat til mørke nat

min lemmer ere trætte

Gud ofver mig saa tryggelig

sin trolig skiltvagt sætte,

din engle klar lad mig bevar

naar ieg mon rolig sofve,

at Satan seg med list og svig

mod mig tør inted vofve.

10.

Ej nogen nød, o *Jesu* sød,

lad mig i nat tilkomme

fra *phantasi* og spøgerj

mit hiertis huus o Gud oplius

som er min siælis størcke

forskrechelse lad ej sig tee

i denne natt hin mørche.

11.

Lad drømme slem ej komme frem,

der mig skall vel forskreche

og med fortræd af rolighed

mig sørgelig opvecke

din engle bold med sterche skiold

lad mig beskytte trolig

de ligesaa bevare maa

mit ganske huus og bolig.

12.

Bliv hos mig nær, o Herre kier!

med dine naadis vinger

tj aften sild nu stunder til

og natte-klochen klinger,

mit hiertis schrin, o Jesu min

wilt du nu indlosßere

tj naar ieg dig har fast hos mig

hvo kand imod mig være.

13.

Om du i nat vil komme brat
med dommens tid og stunde
da Jesu blid en naadig tid
mig mildelig forunde
at ieg behent saa vel antendt
kand troens lamper hafve
og dig at see j skyerne
der til vill ieg mig lafve.

14.

Rett sikkerlig til sengen mig,
ieg rolig vil nu føye
min wegter vær, o Jesu kiær,
holt ofver mig dit øye
min venner ald ieg dig befall
o Gud til troer hænde
bevar og dem fra vaade slem
fra nød og ald elende.

15.

Gif dig min siæl tilfreds saa vel
tj Gud schal dig bevare
mit hierte lill, ach sof nu still,
og frygt for ingen fare
o frelsermand din høyre haand
beskiern os alle sammen

god natt i Guds nafn *Amen*.

Den 26 Psalme:

Naar ieg ichun hafver dig, da skiøtter ieg inted efter himmel og jord, der som mit liv og siæl end vansmectis, saa est du dog Gud altid mit hiertis trøst og min deel. .

1.

Eya min himmelske pregtigste gafve
o min høylofved Ene siælens trøst
naar ieg i hierted kun dig monne hafve,
da finder ieg min høy-fornøyed løst,
naar ieg *Jesu* lill hafver kun dig,
for all lychsalig ieg skatterer mig
paa jorderig.

2.

Lad ickun himmel i støcher da brøste,
ret som det klare *Christaline* glatz,
min siæl i Herren sig dog schal forløste,
betee schal hierted sig dog heel *curatz*.
Hvad actis himmelens befestning stoer
naar du o *Jesu* i mit hierte boer,
som ieg vist troer.

3.

Jeg *firmamented* ret stort icke acter,
naar *Jesu* du est min og jeg er din
langt meer Guds naade ieg høylig betragter,

hvis sødhed hviler i mit hiertis skrin,
om soel, planeter end svinde maa
Christus min klippe fast schal stadig staa
og ej forgaa.

4.

See! er ej himmelen, Herre, dit sæde?
din schiøn og kongelig prægtige stoel,
paa jordens schammel saa monne du træde
der grønis frydelig alt ved din soel,
om baade himmel og jord schiønt forgaar,
det acter ieg forvist ej ved et haar,
thj Gud bestaar.

5.

Ach Herre Jesu! naar ieg dig mon eye,
jeg da for alle saa saare er riig,
tj ofver alting i verden mon veye,
Christe barmhiertighed usigelig,
dit søde ord o Gud, ret aabenbar,
som er mit himmels lius og løcte klar,
naar ieg kun har.

6.

Beholde maa vel de pregtig førstinde[r],
all verdens hærlighed og store løst,
det som en schygge dog snarlig forsvinder,
men du o Jesu lill er all min trøst,

hvad schiøtter ieg dog om det røde guld,
naar ieg kun hafver dig min frelser huld,
saa naade fuld.

7.

Ey mig det kunde paa jorden dog bade
om ieg end hafde den gansche verden vid
og jeg dog schulde tage største skade,
oppaa min fattig siæl til ævig tid
ieg ej saa daarlig er, min Gud ack ney
det verdsens skøn og sminched *contrafey*,
jeg schiøtter ej.

8.

Trodtz alt det, som udj verden mon være
jeg ichun holder det for idel støv
all verdsens korte forfængelig ære
hensvinder som et lidet aspe-løf
men Guds u-sigelig naade og gunst
at hafve sikkerlig det er stor kunst
og ej omsunst.

9.

Eya! Lad andre noch rigdom beholde
men see: at ieg er nochsom riig i Gud
som mig de skønne klenodier bolde,
forærer som sin lille kiere brud.
Perler, demanter og *rubiner* kiøn,
himmelsche dejlige *smaragder* grøn,

10.

Ret saa lad himmel og alle planeter
samt den klar skinnend' firmamentes pragt,
med sine prectig og skøn *qualiteter*,
blifve til støv igien og aske lagt
tj see hvad schiøtter ieg den himmel blaa?
naar ieg dig *Jesu* ickun hafve maa
og naade faa.

11.

Jordens høypregtige, pral, pragt og brammen
som idel aske ieg kun skiøtter slett
tj udj støf det maa suinde altsammen,
der fore ieg slet inted agter det
naar ieg kun hafver dig min *Jesu* kier
blant alle ieg forvist lykksalig er,
paa jorden her.

12.

Christe Guds elschelig hvor stor er din naade
hvor sød og yndelig er din *præsentz*,
hvor ved ieg fryder mig saa ofvermaade,
med hiertens jnderligste *reverentz*,
din kierlighed, o Gud, foruden svig,
hafver i trofasthed, saa hiertelig
betaged mig.

13.

Hierted det brender af kjerligheds flamme

til dig min himmels ven o *Jesu* sød

det vill du Herre i naade annamme

og kjerlig omfagne udj dit skiød

vor kjerlighed o Gud beseigle fast,

og det tre enige sterch himmels bast,

nu er omkast.

14.

See! om min siæl i mig skulle vansmegte,

og mine been schuld' end fortørres hen,

og mig end svaghed den schulde anfegte,

o saa est du Herre min trofaste ven

som mig helbrede kand i ald min brøst,

og mig opfylde med din søde trøst,

glæde og løst.

15.

Der som med svagheds hart trengende byrde

mit lif end schulde være hart belatt,

saa est du *Jesu* min saligheds hyrde,

min enist klippe sterch og høye skatt

som med dit røde rosens farfved blod,

forfrische kand mit legem, siæl og mod,

fra top til fod.

16.

Aldrig i verden mig noged kand hænde

som mig ifra dig, min Herre kand vende

ja om endschiønt ieg end her schulde døe

lefver, da lefver ieg udj min Gud,

døer ieg, da bæris ieg af døren ud

en Christj brud.

17.

Till dine vunder og blodige smerte

o *Jesu* min trofaste klippe sød,

nu sig fortrolig hen føyer mit hierte,

j mod gang, medgang, ja j lif og død

jeg varter efter dig min Gud med flid,

ieg venter *Jesu* din forløsnings tid,

o Herre blid.

18.

Er ieg da Herre, din troe tiener-jnde,

og du igjen min naadig herre from,

lad mig usigelig trøst hos dig finde

min loed, min deel, min enist eyedom,

min høyest gode est *Gud Zebaoth*,

min siælis anchor og trygge slot

trofast og gott.

19.

Ret udj aanden vil ieg dig forvente

med troens lampe antendt stadelig,

at du, o *Jesu*, mig snarlig vil hendte,

til frydens *Paradis* saa gladelig,
hvor vj hin anden ret om favne schall
j den schiøn himmelske glimrende sall
til velgefall.

Den 27 Psalme:

Saa gik Jesus ud og bar torne-kronen og purpurklædet, og hand siger til dennem:

See hvilcked menniske.

Siungis som:

Schal da et edelt og ærekiert hierte etc.

1.

Modige taarer gjør kinderne bleege,
falder mit hierte forbitter og salt,
at ieg schal schue min himmelsche leege,
jlde medhandlet i saadant gestalt,
med spot og spee paa korsens træ
hengde som til et vidunder at see,
ach ach det maa til hierte gaa
om hierted var end af klipper hin graa.

2.

Ach Herre *Jesu!* hvad har
du dog handlet? pregtige hyrde hvad har du og giort?
hva er din schickelse saadan forvandlet:
hvj er dit ansigt af angist saa sort:
ach sig dog mig hvj mon de dig,

hvad er din sag at saadan plag,

skulde dig skienckis med bitterlig klag.

3.

Rettelig naar ieg nu sagen betragter

finder ieg Herre u-schuldighed din,

ofver dig foris u-schuldige klagter,

men naar ieg seer til misgierningen min

da vißelig findis hos mig,

skylden, men iche o Herre hos dig,

tj j din mund ej nogenlund,

fundet var svig eller falske paafund.

4.

Guds ævige søn udaf himmelens trone

varst du o *Jesu* min frelsere huld,

maatte dog bære en tidsel-fuld krone

for mig som var af misgierninger fuld,

for dømt ieg vaar men du udstaar,

Jesu, de smertelig vunder og saar,

Guds bud ieg brød du *Jesu* sød,

gaf dig i korsens forsmelig død.

5.

Refset est du som en mordere gromme,

gifved i jødernis skendige vold,

dog du varst himmelens konning saa bold
maa mand ej det foruden rett,
at du som dømmeren self hafver sætt,
nu dømmes self for dom maa skelf
og blod udgyde som strømme i elf.

6.

Er det dog iche forskrechligt at høre?
at den for hvilchen self englene maa
sine u-reenheds bekiendelse giøre,
saa nu for syndige dommere staae
det jødisch pack med løgn og snach
som dig tillagde ald lyde og lack,
o frelser mand din qval for sand
vden forskrechels betenchis ej kand.

7.

Trengsel og fengsel saa maatte du taale
Guds ævig, himmelsche, helligste søn,
druche den bitterheds vrede fuld schaale
for det forsømmelig mennischens kiøn
det var ej noch den jordisch flock,
spotted dig Herre, men røvveren ock
den samme tid hang hos din sid'
dig fast vanæret o Herre saa blid.

8.

Ej var det ogsaa din ringeste smerte
at din discipel, o frelsere god,
lod ud af *Satan* forføre sit hierte,
og saa forraadde u-skyldigste blod,
kyste din mund med underfund,
gick og hengde sig paa samme stund
og drog saa bort med *Satan* fort,
giennem den gloende helfvedis port.

9.

Ja du self korset og maatte nu bære,
hen til det skreckelig *Golgatha* sted,
der schulde pinen o himmelsche Herre
angaa med største fortrædelighed
blant tørre been o frelser reen
var end mit hierte en *diamant*-steen
da maa det nu briste j tu,
naar ieg din smerte her monne beschu’.

10.

Endog *Pilatus* self frilig bekiender,
at du, o Jesu u-skyldig nu vaar,
toer hand i vand sine syndige hender
og j domhuuset til lofven indgaar
der fælder dom skrechlig og grom,
at de til døde schuld’ bringe dig om

men *Barabas* den morder qvas

løsis nu af de misdederis plas.

11.

Nøgen til korsed saa maatte du træde
og om din kiortel de kastede lodt
hengde saa paa dig et purpur-rød klæde
giorde dig største forhaanel's og spott
de pidsche tog der med dig slog
Herre! hvad hiertelig sucke du drog
der jøder blind saare gesvind,
drebte dig Herre med mordische sind.

12.

Stridsmænd dig sloge og skammelig stytte
bunde din hender paa røfver maner
og j dit ansigt mon spottelig spøtte,
haanhed dig giorde og gruelig ler
o du Guds lam, stor spot og scham
maatte du taale af jøderne gram
hvo der kunde nest dig lemmelest,
mente hand giorde ret aller som best.

13.

Dine velsignede fødder og hender,
blefve til korset og spigrede fast
til dig de ædick med jsop opsender

dit hofved ned med bitterhed

maatte du bøye til sidste *valet*

og saa din aand j Herrens haand

gifve, omspendet med dødelig baand.

14.

Aabned saa blef din u-skyldige side,

af det forgiftig hiert-klemmende spiud

ach! hvilchen hiertelig angist og qvide,

blodet hin røde med vandet rand ud,

o bitter mord paa Herrens jord

da blef fuldkommed propheternis ord

at Jesus huld og naade fuld,

schulde saa pines og leggis i muld.

15.

Till din usigelige smerte og pine

ret ingen anden aarsag var her,

end ichun idel misgierninger mine

o allershelligste frelsere kier!

min ondschabs svang den fredag lang

har dig bereedet med dødelig tvang

min last saa leed med uselhed,

har dig saa ynche Jesu til reed.

16.

Til dig derfor, o *Jesu*,

ieg sucher, modige taarer ieg dagligen saaer,

for dig mit ansigt til jorden jeg bucker,

holder ej op, før din naade ieg faar

mit hierte er fast døden nær,

o Herre mig dog naadig vær,

min synd forlad og gjør mig glad,

for dit uskyldige og blodelig bad.

17.

Er mine synder af purpur rød farfved

Herre! Gjør dennem snee-reene og hvid,

lad mig det himmelsche *paradis* arfve,

som du for hverfved o frelsere blid

dit blod udøst, som mig forløst,

være min glæde og ævige trøst

det rosens blod, du flyde lod,

aftoe mine synder fra hofved til fod.

18.

Ret udj aanden saa vil ieg mig glæde,

og være frydig i drøfvelse all,

tj at vin-persen for mig monne træde,

Christus, som [mig] dog omsider vist skall

forflytte hen til himmelen

o aller kieriste himmelsche ven!

drag mig, saa følger ieg dig gladelig.

Den 28 Psalme:

1.

Skal da et ypperligt ærekiert hierte,
stedse forfølgis af lychen umild?
Og udj modgang med angist og smerte
øfvis og prøfvis som guldets i jld?
schal dyd og kunst saa slet omsonst,
sørge! o lychen du svigefuld gunst
skal dydig jid møye og flid,
spilde saa ilde den dyrebar tid.

2.

Hafver da Herren ej alting i hænde
er da ej lycken slet under hans magt,
eller mon hand ej kand merche og kiende
hvem ham ret frycter og holder hans pact
at hand den saa steds lâ hen gaa
uden ald lychen i verden at faa,
saa deris haab, such, bøn og raab,
hos ham til førde et klageligt snaab.

3.

Der hand dog lærer at haabet med alde
aldrig schall blifue til schiendsel og spee

skulde omsider hans frelse vist see,
jo vist min siæl, dig ej saa qvell
hand det vel mindis og holder alt vel
skier det ej her hvad du begier
maa du vist troe det dig tienliger er.

4.

Hand veed langt bedre alt hvad du behøfver
end du det nogen tid udføre kand
endog hand noged med hielpen fortøfver
og iche straxen frem recher sin haand,
men mangel gang ved korsens tvang
gjør dig sin time og redning saa lang
at hierted plat af sucken matt
troer, sig at være med alle forlatt.

5.

Nej nej hand er jo din kieriste fader
der dig i sønnen til arfving har giort
og dig ej glemme, om hand lidet lader,
som hand ej skjøtter og acter dig stort
tj hand jo sver at om end her,
nogen slem moder saa haard hierted er,
der glemme kand sin lilje vand,
slettis du dog aldrig af hans haand.

6.

Skal du end tiden i armod henslide,
og i udlendighed søge dit brød,
j din sted fremmede landet beside,
og ud af lycken fast sættis paa skiød,
j det de naar hvad de paa slaar
ja alt det gode som landet formaar,
og du med vee, langt fra maa see
huor de udj din fortrychelse lee.

7.

Da tench din frelser og arm ville være
og self forfare hvor verden har spild
ja neppe hafde det hand kund' fortære
eller og hælde sit hofved snart till
David tj aar landflyctig vaar
hafde og mangen gang klagelig kaar
Joseph blef soldt og sætt i bolt,
Gud dem dog begge til ære opholt.

8.

Lyster det Herren det er ham kun ringe
dig at forfremme og hielpe fra spott,
saa deris anslag ej skulde gelinge
som dig af hierted ej meener alt gott
teer hand dig gunst schal de om sonst
dig da forfølge, men ligesom dunst

naar du schal grøn is som palmer i vand.

9.

Der for lad hver dag sin plage kun hafve

og kast din omhue paa Herren kun hen,

alting schal hand vel saa lempe og lafve

att du schalt fange alt hvad dig beste tien,

blif du kun ved arbeid og bed,

og for alt, gjør dig mod Herren ej vred

men glæd opbær hvad hand beskier

Guds frøgt med nøysomhed rigdom noch er.

10.

Lad Gud din schiebne og lycke kun raade,

og ofver den dig ej meged besver

alting schal dennem dog vendis tilbaade

som hannem frycter og hafver ret kier

du en kort tid med Christo liid

stride den gode og ønskelig strid

saa skal hand dig ævig hos sig

ære fuldgjøre foruden all svig.

[Den 29 Psalme:](#)

Pænitentzis Sang.

Af Melodie:

Daphnis gick for nogle dage, etc.

1.

Jesu du som hafver draged
siælen min fra bitter død,
og fra Satans mørched taged,
ja fra syndsens haarde nød
som mig hafver løst af qvide
og mig saadant ladet vide,
ved dit ord min hiertens løst
vær du Gud min søde trøst.

2.

Søged hafver du saa trolig
de forlored faar saa vild
der de jagende u-rolig
styrted sig j helfvedtz jld
ja du Satan ofervinder
har en hver med bange kinder
til ret bedring kaldet saa
at ieg til dig komme maa.

3.

Ack ieg er i synden baaren
ack ieg meged mig forseer
all min dyd er slet forlaaren
min udyd sig schammelig teer
hvad ieg tragter, hvad ieg digter
det til Guds vanære sigter,

meer og meer u-gudelig.

4.

Jeg begræde maa min efne

at mig inted gott jboer

alt hvad ieg har villet nefne

holder ieg min siæl vel for,

men see: kiød og blod at tvinge,

og det goede at fuldbringe

følger iche som det bør,

det, ieg iche vill, ieg gjør.

5.

Vide kand ieg iche Herre

alle fejl og brøster min

tj min sandtz og sind disverre

slet forderft af syndsens pin

hierted mit er tret af sorgen

o Gud! ondschab min forborgen

ack forlad, tilregn ej mig

hvad ieg hafver brudt mod dig.

6.

Du har taged, Jesu fromme,

bort min ondskab ved dit blod,

lad det Herre, derfor komme,

saa ieg blir af sygen god

og den fast til korsed slaget

Eja! tall dog Jesu min

da till mig at ieg er din.

7.

Tj at helfvede mig skrecher

Satans grumhed ligesaa

til ufred i mig opvecker

og i strid mig føre maa

vil mig snart til af grund bøye

Jesu du mig hielp tilføye

mit haab est du Herre kier

holdt dig ej forborgen meer.

8.

Dine rosens saar saa røde

nagle-gab, ja død og graf

din blod-tersched krop som bløde

vende mine plager af

din blods sved og rindend' strømme

ja og dine smerter ømme,

slag og stick u-skyldelig

lad o Jesu trøste mig.

9.

Naar ieg for din dom schal træde

som [ieg] iche undfly kand,

o min hierte frelsermand,
du alleene kand det giøre
at ieg ej den dom schal høre
j som staar hos venstre haand,
gaar til helveds vee og brand.

10.

Du randsager, Gud min smerte
Gud du kiender og min nød,
der er indted i mit hierte
andet end den haarde død,
der j derfor sorg mon menge
Gud det med sit blod besprenge
som udøst paa korsed er
gif mig det min Jesu kier.

11.

Gud ieg ved, at du vill gifve,
min samvittighed god roe,
og fuldkommed vist schal blifve
dine ord og løffter troe
at ret ingen er paa jorden
j blandt de fordømtis orden
som ret stadig troe paa dig
men skal lefve ævig-liig.

12.

lad mig ej forderfvis slet
tj du Herre kand det mage
jeg i kamp kand vinde ret,
jndted vill ieg derfor grue,
jndtil jeg faar dig at skue
Jesu effter denne strid
sødelig ..... denne tid.

Den 30 Psalme:

Een Klage-Vise.

1.

Kom Gud og see min modig taare
see an mit høyt bedrøfved mod,
thi angist mig nu treffer saare
af graad forandret er mit blod
den grumme død, i fra mit schiød,
berøfved har min ven saa sød.

2.

Jeg maa vel være som en fange
der ene udj mørchhed gaar
af sorg er ieg beklemt og bange,
hvo leege kand mit hierte-saar
tj at min ven tog døden hen,
ack ene sidder ieg igien.

3.

Ret som ieg tenckte helst [at] lefve

med dig min ret udvalde schatt,

fra mig du maatte heden svefve

jeg som en due blef forlatt,

o sorg og pijn o hierte fijn!

hvor tung er mig dog schilsmis din.

4.

Som hiorten fra sin smuche hinde,

ved jegers pijl henrøfvis snart,

som hyrden fra sin tro hyrdinde

bortfalder hastig med en fart,

bedrøfvelig saa gaar mig,

naar hierte-ven ieg safvner dig.

5.

To fugle smaa sidder paa qviste

veed ej af skytters falsche svig

den ene maa sin mage miste

den anden sørge bitterlig

jeg mig og saa vel ligne maa,

ved en af disbe fugle smaa.

6.

J vidue-stand maa ieg nu træde,

o Jesu vær mig tro og huld,

tj døden har nu ald min glæde

o død du grom! som vandrer om,
du røfved har min Herre from.

7.

Naar ieg begifver mig till hvile
imod den mørche natt saa sort
for mig da stander dødsens pøjle
som tog min ven i fra mig bort
av such og graad min seng er vaad
for dødsens haarde pøj og braad.

8.

Af sorrig angist suck og qvale
opvogner ieg veemodelig
og ingen monne mig husvale
o Gud! jeg sucher dybt til dig
af synd og brøst bort er min løst,
o Herre gif mig dog din trøst.

10.

Har jeg dog saa lychsalig vaaren
o hierte aller kierist ven,
at ieg med dig maatt vorde baaren
til jordens sofve-kammer hen
hvor gladelig ieg da med dig,
j grafven vildet skiule mig.

11.

O redelig og kierlig hierte
som var mig troe foruden svig
du maatte lide dødsens smerte
og mig forlade sørgelig
o høy fortræd! at kierlighed,
ved døden schulde fældes ned.

12.

Gid alt det ieg her monne hafve
j veyr og vind var fløyen hen
at ieg beholde maatt den gafve,
som var: min enist hiertens ven
jeg var dog vist glad uden list,
men nu har ieg min mage mist.

13.

Ej større sorg kand nogen hænde
og udj verden være til
end adschilles hierter tvende,
som iche gierne skillis vill
fra mig est du mit hierte nu,
bedrøfved er mit sind og hue.

14.

Nu dømmet det j skøn *matroner*
en hver som hafver mist sin mand,
j fromme egte-vid personer

beschuer her hvad sorg ieg bær,
alt for min mand saa hiertens kier.

15.

Du gaar dog aldrig af min tanche
o hierte ven og hulde blod
j hvor ieg er, du for mig vancker
beængsted er mit sind og mod,
o onde tid! schiebne ublid,
o død min tyrannij og nijd!

16.

O søde ven mit ægte hierte
det ene er dog all min trøst
mit i min sorg og store smerte
at nu din siæl har fryd og lyst
i paradis hvor lof og pris
gifvis vor Gud, som er all vijs.

17.

Retfærdighedsens prægtig krone
dig skienckis effter himmels skick,
for Gud og lammetz naadig throne
med ævig himmelsche *music*,
o hierte ven j himmelen,
jeg haabis og at komme hen.

18.

Paa dig, o Jesu vil ieg haabe,
mit i min sorg og store nød
til dig ieg suche vil og raabe,
du ene est min frelser sød,
kom blid til mig ieg følger dig
til himmelen saa frydelig.

Anonyms *Mesteren fra Møre* er lastet ned gratis fra bokselskap.no